Р Е Ш Е Н И Е
№ 3170

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 25 състав,** в публично заседание на 28.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7760** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.50, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на адв. Т. Н., като пълномощник на Д. Б. М. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №353/05.07.2013г. на председателя на Патентното ведомство (ПВ). С процесния административен акт, на основание чл.25, ал.1, т.1 във вр. с чл.19 ЗМГО, е ОТМЕНЕНА регистрацията на марка рег. №2031У „G. company", за услугите от клас 39 и 42 за които е регистрирана, считано от 10.05.2005г.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорвания административен акт, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие с материалноправните норми. Жалбоподателят поддържа, че при постановяване на Решението административният орган е следвало да съобрази представените доказателства за използване на процесната марка за услугите от класове 39 и 42 от Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки (МКСУ), а не да се позовава единствено на решението на Върховния административен съд. Моли съда да отмени Решение №353/05.07.2013г. на председателя на ПВ, ведно с произтичащите от това законни последици. Не претендира за разноски.

Ответникът – председател на ПАТЕНТНОТО ВЕДОМСТВО на РБългария, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител изразява мотивирано становище

за нейната неоснователност. Не претендира присъждане на разноски.

Заинтересованата страна – [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. В писмено становище от 08.11.2013г. и чрез процесуалния си представител поддържа, че същата е неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.50, ал.1 ЗМГО. Подадена е от активно легитимирано лице и в преклузивния тримесечен срок за оспорване на актовете на председателя на ПВ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение №353/05.07.2013г. е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл.46, ал.6 ЗМГО.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.46 ЗМГО, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е съответно на материалноправните норми и на целта на закона.

С молба вх. №70-00-8926/10.08.2010г. на заинтересованата страна [фирма] председателят на ПВ е бил сезиран с искане за отмяна на регистрацията на марка с рег. №2031У „G. company”-комбинирана, за всички услуги за които е регистрирана. Искането е обосновано с това, че марката не е била реално използвана от притежателя й за услугите за които е регистрирана в продължение на повече от пет последователни години.

С Решение №291/05.10.2011г. заместник председателят на ПВ е отхвърлил искането за отмяна на регистрацията на процесната марка, В ЧАСТТА за услугите от класове 39 и 42 МКСУ. Прието е от административния орган, че марката „G. company”-комбинирана е била реално използвана със съгласието на притежателя й по смисъла на чл.19, ал.3 ЗМГО, за услугите от класове 39 и 42 за които е регистрирана.

Този акт на председателя на ПВ е оспорен по съдебен ред. С влязло в сила Решение №835/17.01.2013г. на Върховния административен съд, състав на Седмо отделение по адм. дело №12757/2012г. е отменено Решение №291/05.10.2011г. на заместник председателя на ПВ, В ЧАСТТА с която е отхвърлено искането на [фирма] за отмяна регистрацията на марка с рег. №2031Y „G. C.“, притежавана от Д. Б. М. за услугите от класове 39 и 42 МКСУ, а преписката е върната на административния орган за ново произнасяне и УВАЖАВАНЕ на искането. Решаващият състав на ВАС е приел, че процесната марка не е била реално използвана от или със съгласието на притежателя й в релевантния петгодишен период, поради което са налице основанията на чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО за отмяната й за стоките от класове 39 и 42 МКСУ.

Оспореното Решение на председателя на ПВ е постановено в изпълнение на влезлия

в сила съдебен акт, съобразно изричната норма на чл.297 ГПК. В тази връзка неоснователни са доводите на жалбоподателя, че при постановяване на процесното Решение административният орган е бил длъжен да обсъди всички събрани доказателства и да се произнесе относно реалното използване на марката. Въпросът за реално използване на марката за стоките от клас 39 и 42, по смисъла на чл.19 ЗМГО, от или със съгласие на притежателя й в релевантния петгодишен срок и респективно за наличие на предпоставките на чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО е предварително разрешен с влязло в сила съдебно Решение №835/17.01.2013г. на ВАС.
По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че оспореното Решение №353/05.07.2013г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.
При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, на заинтересованата страна [фирма] се дължат разноски в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева – за адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-ти състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. М. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №353/05.07.2013г. на председателя на Патентното ведомство.

ОСЪЖДА Д. Б. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление – 1527 С., [улица], сумата от 1500 (хиляда и петстотин) лева – разноски по адм. дело №7760/2013г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова